

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Dnia 21 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący : SSR Agnieszka Węgorek

Protokolant : sekr. sąd. Paulina Kulczyńska

po rozpoznaniu w dniu 21.01.2019 r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. M. (1)

przeciwko małoletniej Z. S. reprezentowanej przez matkę A. S. (1)

o obniżenie alimentów

1. zasądza od J. M. (1) obniżoną rentę alimentacyjną na rzecz małoletniej powódki Z. S. w kwocie po 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie począwszy od dnia 20.06.2018 r. płatnej z góry do 15-tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniej powódki A. S. (1) i to w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem tut. Sądu z 12 maja 2017 r. sygn. akt III RC 204/16 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z 24.10.2017 r. sygn. akt II Ca 851/17,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi.

SSR Agnieszka Węgorek

UZASADNIENIE

Dnia 20.06.2018r. (data stempla pocztowego) powód J. M. (1) wniósł o zasądzenie na rzecz mał. Z. S. obniżonej renty alimentacyjnej w kwocie po 500 zł miesięcznie, w miejsce dotychczasowej renty alimentacyjnej w kwocie 850 zł miesięcznie, zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 12.05.2017r. w sprawie sygn. akt III RC 204-16, a następnie zmienionej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24.10.2017r. w sprawie sygn. akt II Ca 851/17 oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. Jednocześnie powód złożył wniosek o zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych oraz wniosek o udzielenie zabezpieczenia poprzez obniżenie na czas trwania procesu alimentów obciążających go na rzecz małoletniej pozwanej z kwoty 850 zł miesięcznie do kwoty 500 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu J. M. (1) wskazał, że od ostatniego orzekania o wysokości renty alimentacyjnej nastąpiła u niego istotna zmiana okoliczności, a mianowicie pogorszeniu uległa jego sytuacja majątkowa. Obecnie bowiem powód nie mieszka już z matką i w związku z tym sam pokrywa koszty trzymania mieszkania, a nadto zmniejszyły się jego możliwości zarobkowe, gdyż wraz ze swym bratem muszą opiekować się niepełnosprawnymi dziadkami i w związku z

tym, nie może już pracować dorywczo w weekendy jako DJ. Nadto choć posiada on sprzęt niezbędny do obsługi tego typu imprez, to jest on już przestarzały i w związku z tym nie nadaje się do tego by go wypożyczać i w ten sposób osiągać dodatkowe dochody. Od listopada 2017 r. powód pracuje jako stolarz i osiąga z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie ok. 1530 zł netto miesięcznie, zaś jego koszty utrzymania wynoszą ok. 1100 zł miesięcznie, w tym: czynsz – 500 zł, woda – 25 zł, prąd – 69 zł, gaz – 101,50 zł, telefon + Internet – 200 zł, TV – 20 zł, dojazd do pracy – 200 zł, wyżywienie – 400 zł, odzież i obuwie – 100 zł, środki higieny i czystości – 50 zł. Powód poszukiwał lepiej płatnej pracy, jednak bezskutecznie.

Postanowieniem z dnia 26.06.2018r. tut. Sąd oddalił wniosek powoda o zwolnienie go od obowiązku uiszczania kosztów sądowych.

W odpowiedzi na pozew, matka małoletniej pozwanej wniosła o oddalenie powództwa w całości, oddalenie wniosku o zabezpieczenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. A. S. (1) zakwestionowała argumenty powoda wskazując, że J. M. (1) pracując jako stolarza nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych, gdyż w kwietniu 2017r zdobył zawód elektryka, a zarobki dla osób z tym zawodem wynoszą do 3800 zł brutto miesięcznie. Nadto podniosła, że skoro obowiązek opieki nad dziadkami powód dzieli z bratem, to nadal ma możliwość pracy w weekendy jako DJ czy chociażby odpłatnego wypożyczenia sprzętu innym osobom. Matka małoletniej wskazała także, że jeżeli J. M. (1) faktycznie znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, a jednocześnie opiekuje się dziadkami poświęcając na to wiele czasu i energii, to winien z nimi zamieszkać i w ten sposób zmniejszyć koszty własnego utrzymania oraz ułatwić sobie wykonywanie opieki nad nimi. Wreszcie A. S. (1) podniosła, że poza lożeniem alimentów na małoletnią pozwaną, powód w żaden sposób nie uczestniczy w jej życiu i nie widział się z nią od 2,5 roku. Co do swojej sytuacji majątkowej matka małoletniej wskazała, że zatrudniona jest obecnie na 1/2 etatu w firmie (...) za wynagrodzeniem 1050 zł brutto miesięcznie oraz studiuje zaocznie na Politechnice (...) na kierunku Mechanika i (...) i w związku z tym opłaca czesne w kwocie 2200 zł za semestr, a w pokrywaniu tych kosztów pomaga jej ojciec. Małoletnia pozwana zamieszkuje wraz z matką, jej siostrą i ich rodzicami w domu rodziców A. S. (1). Miesięczne koszty utrzymania małoletniej Z. S. wynoszą ok. 1675 zł, w tym: niepubliczne przedszkole – 650 zł, pampersy i chusteczki – 114 zł, odzież i obuwie – 100 zł, kosmetyki i proszek do prania – 90 zł, prąd – 25 zł, gaz – 80 zł, woda – 40 zł, Internet i telefon – 35 zł, opłata za śmieci – 11 zł, zabawki, meble i pościel – 30 zł, witaminy, leki i leczenie – 20 zł, wyżywienie – 400 zł, rozrywka – 20 zł, wakacje – 60 zł. Dodatkowo A. S. (1) wskazała, że małoletnia uczęszcza do przedszkola niepublicznego gdyż ze względu na jej wiek nie było możliwości zapisania jej do państwowej placówki. Zaś ze względu na podjęcie zatrudnienia, matka małoletniej musiała posłać ją do przedszkola. Nadto przy opiece nad dzieckiem nie może korzystać z pomocy swoich rodziców, gdyż jej ojciec stale przebywa za granicą, a matka przebywa w Zakładzie Karnym.

Postanowieniem z dnia 03.12.2018r. tut. Sąd udzielił zabezpieczenie na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego J. M. (1) do uiszczania na rzecz małoletniej powódki Z. S. obniżonej tymczasowej renty alimentacyjnej w kwocie po 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych), w pozostałym zakresie wniosek powoda oddalając.

Sąd ustalił co następuje:

Małoletnia Z. S. ur. (...) jest córką A. S. (1) i J. M. (1), pochodzącą z ich nieformalnego związku. Dotychczasowa renta alimentacyjna na rzecz małoletniej zasądzona została wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 12.05.2017r. w sprawie sygn. akt III RC 204/16 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24.10.2017r. w sprawie sygn. akt II Ca 851/17 na kwotę 850 zł miesięcznie.

Małoletnia Z. zamieszkuje wraz z mamą w domu jej rodziców. Ponadto zamieszkują z nimi także niepracująca siostra A. S. (1), która pozostaje na utrzymaniu ojca oraz niepełnosprawna babcia, która utrzymuje się ze świadczenia emerytalnego, przeznaczanego na zaspakajanie jej usprawiedliwionych potrzeb, w tym opłacenie opiekunki, zakup pampersów i leków. Matka A. S. (1) przebywa obecnie w Zakładzie Karnym, zaś jej ojciec przebywa i pracuje za granicą. Na miesięczne koszty utrzymania domu składają się opłaty w wysokości średnio 425 zł - ogrzewanie gazowe, 156 zł – prąd, 170 zł – woda, 141 zł – Internet, telefon i telewizja, łącznie około 900 zł miesięcznie.

Od stycznia 2019 r. w domu tym zamieszkuje także partner A. S. (1) R. R. (2), który każdego miesiąca przekazuje matce małoletniej średnio 600 zł na pokrycie własnych kosztów utrzymania, w tym udziału w kosztach utrzymania domu, a dodatkowo zakupuje także czasami żywność.

Gdy małoletnia miała 2 lata, A. S. (1) posłała ją do żłobka przy Niepublicznym Przedszkolu Akademia (...) w W.. Obecnie zaś dziewczynka ma 3 lata i nadal uczęszcza do tej placówki. Opłata za przedszkole wynosi 650 zł miesięcznie. Małoletnia Z. przebywa w przedszkolu w godzinach od 8:00-09:00 do 14:00-15:00 i spożywa tam 3 posiłki, których cena wliczona jest w czesne. Nadto dziecko zjada również posiłki w domu, a ich koszt wynosi ok. 200 zł miesięcznie. Małoletnia nadal korzysta z pieluch, a koszt ich zakupu wraz z kosztem zakupu chusteczek oraz innych środków higieny i czystości wynosi ok. 160 zł miesięcznie. Dziewczynka nie choruje przewlekłe, a na pokrycie kosztów leczenia sezonowych infekcji wystarczająca jest kwota 20 zł miesięcznie. Na zaspokojenie pozostałych potrzeb małoletniej niezbędne są każdego miesiąca kwoty 100 zł na zakup odzieży i obuwia oraz 20 zł na zapewnienie rozrywki dla dziecka. Nadto udział małoletniej pozwanej w comiesięcznych kosztach utrzymania domu do końca 2018 r. wynosił 225 złotych, a obecnie wynosi 180 zł oraz dodatkowo 11 zł tytułem wywozu odpadów komunalnych. Zatem na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletnie Z. niezbędna jest każdego miesiąca kwota łączna 1340 zł.

Matka małoletniej pozwanej studiuje zaocznie na Politechnice (...) na kierunku Mechanika i (...) i z tego tytułu opłaca czesne w kwocie 2200 zł za semestr, przy czym w pokrywaniu tych kosztów pomaga jej ojciec. Nadto A. S. (1) zatrudniona jest na 1/2 etatu na stanowisku pracownika biurowego w firmie (...) i z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie 1050 zł brutto miesięcznie.

Od około roku powód zamieszkuje sam, gdyż jego matka wyjechała na leczenie do Niemiec i obecnie stale tam przebywa. J. M. (1) zamieszkuje w wynajmowanym mieszkaniu na utrzymanie którego składają się każdego miesiąca opłaty za czynsz - 500 zł, wodę - 25 zł, prąd - 60 zł, gaz - 101,50 zł, telefon, Internet i TV - 100 zł. Nadto na pokrycie swoich pozostałych usprawiedliwionych potrzeb powód potrzebuje każdego miesiąca kwoty 400 zł na wyżywienie, 100 zł na odzież i obuwie, 50 zł na środki higieny i czystości oraz 20 zł na leki i leczenie.

J. M. (1) nie posiada prawa jazdy, a z wykształcenia jest elektrykiem. Powód zdał egzamin czeladniczy jednak nie posiada żadnych dodatkowych szkoleń i uprawnień. Obecnie zatrudniony jest natomiast na pełen etat jako stolarz w firmie (...) - Tapicerski w S. i z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie 2100 zł brutto miesięcznie, czyli 1530 zł netto. Z wynagrodzenia tego powód każdego miesiąca przeznaczą kwotę 160 zł tytułem zakupu biletu kolejowego na trasie W. - S..

Poprzednio J. M. (1) osiągał dodatkowe dochody obsługując w weekendy imprezy jak DJ i odpłatnie wypożyczając sprzęt do grania innym osobom. Obecnie jednak użytkowany przez niego sprzęt zużył się i jego naprawa jest nieopłacalna, a nadto w weekendy pomaga swoim niepełnosprawnym dziadkom w załatwianiu bieżących spraw życia codziennego takich jak zakupy czy sprzątanie.

W okresie ostatnich 6 miesięcy Powiatowe Urzędy Pracy w W., O. i P. dysponował ofertami pracy dla osób z zawodem

- stolarza za proponowanym wynagrodzeniem w granicach od 2100 zł brutto do 3800 zł brutto, a nawet do 6500 zł brutto,

- elektryk za proponowanym wynagrodzeniem w granicach od 2100 zł brutto do 4200 zł brutto,

- pracownika biurowego za proponowanym wynagrodzeniem w granicach od 2100 zł brutto do 3500 zł brutto.

Powód nie utrzymuje żadnych kontaktów z małoletnią córką i nie uczestniczy w jej wychowaniu, ostatni raz widział ją około 2,5 roku temu. J. M. (1) ogranicza się dołożenia na rzecz małoletniej renty alimentacyjnej, poza którą nie przekazuje dla córki zdanych paczek ani prezentów.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: akta III RC 204/16; odpis skróconego aktu urodzenia k. 7; umowa o pracę i zaświadczenie o zarobkach J. M. (1) k. 8, 139-140; kopia umowy najmu, rachunki, faktury potwierdzenia przelewów przedłożone przez powoda k. 9-15; kopia wyroku SR w Wągrowcu w sprawie III RC 204/16 z uzasadnieniem k. 16-23; kopia wyroku SO w Poznaniu w sprawie II Ca 851/17 i protokołu rozprawy k. 24-26; wydruk z systemu PESEL-SAD k. 81-86; informacja z US w W. k. 88; kopia umowy o przyjęcie do przedszkola k. 102-105; rachunki, faktury, paragony, potwierdzenia przelewów przedłożone przez stronę pozwaną k. 106-119, 173; kopia umowy o pracę A. S. (1) k. 120-127, 133-136; kopi PIT-37 A. S. (1) k. 129-130; informacje z PUP P., W., O. k. 146-147, 149-153, 165-167; plan dnia w przedszkolu k. 172; zeznania J. M. (1) k. 158-159, 177-178, A. S. (1) k. 159-160, 178-179, K. M. k. 176-177, R. R. (2) k. 177.

Sąd ocenił zeznania matki małoletniej pozwanej jako wiarygodne w przeważającej części, gdyż były one jasne, logiczne i spójne. W szczególności zaś wątpliwości Sądu nie wzbudziła wysokość kosztów utrzymania domu, w którym małoletnia zamieszkuje wraz z matką i pozostałymi członkami rodziny. Jak bowiem wskazała matka małoletniej dom ten ogrzany jest gazem, przy czym w sezonie letnim rachunek za jego zużycie wynosi około 150 zł miesięcznie (300 zł za 2 miesiące), zaś w sezonie zimowym – 700 zł (1400 zł za 2 miesiące), zatem średni miesięczny koszt ogrzewania wynosi 425 zł miesięcznie (150 zł x 6 mieś. + 700 zł x 6 mieś. / 12 mieś.). Nadto z zeznań A. S. (2) wynika, że koszt zużycia wody to kwota ok. 340 zł za 2 miesiące, czyli 170 zł miesięcznie. Nstomiast z załączonych rachunków wynika, że miesięczne zużycie prądu to koszt ok. 156 zł, opłata za Internet i telefon to kwota ok. 60 zł, a za telewizję - 81 zł telewizja. Nadto twierdzenia A. S. (1) zostały częściowo poparte przedstawionymi przez nią dowodami w postaci potwierdzeń przelewów, rachunków i faktur (106-119). Wątpliwości Sądu wzbudziła natomiast wysokość kosztów wyżywienia małoletniej pozwanej deklarowana przez matkę pozwaną na kwotę 400 zł miesięcznie. Dziecko uczęszcza bowiem do przedszkola, gdzie zapewnione ma trzy posiłki dziennie. Choć zaś oczywiste jest, że po powrocie do domu spożywa jeszcze inne posiłki, a nadto w weekendy żywi się wyłącznie w domu, to związane z tym koszty nie powinny przekraczać kwoty 200 zł miesięcznie.

Oceniając zeznania powoda, Sąd wziął pod uwagę fakt, iż były one jasne, logiczne i spójne. Nadto twierdzenia J. M. (1) co do wysokości kosztów jego utrzymania, w tym kosztów utrzymania mieszkania, poparte zostały przedłożonymi przez niego dowodami w postaci rachunków, faktur i potwierdzeń przelewów. W związku z tym, brak było podstaw do podważenia ich treści. Sąd dał także wiarę twierdzeniom powoda, dotyczącym zużycia się sprzęty który wykorzystał wcześniej do obsługi imprez jako DJ. Należy bowiem wskazać, że w toku tego postępowania strona pozwana nie udowodniła, aby było inaczej. Nadto powszechnie wiadomym jest, że z biegiem lat sprzęt tego typu zużywa się. Oczywiście jest także, że wykonując pracę poza miejscem zamieszkania, powód musi ponosić koszty dojazdu.

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadka K. M., choć bowiem jest ona babcią powoda, a więc osobą mu najbliższą, zeznania jej były w opinii Sądu szczerze, jasne i logiczne, a nadto uzupełniały się z zeznaniami powoda.

Również zeznania świadka R. R. (2) Sąd uznał za wiarygodne w całości. W szczególności wątpliwości Sądu nie wzbudził fakt, że zamieszkując z matką małoletniej pozwanej, przekazuje on każdego miesiąca pewne kwoty na pokrycie kosztów własnego utrzymania, średnio ok. 600 zł miesięcznie, a dodatkowo czasami zakupuje również żywność. Należy bowiem wskazać, że takie postępowanie świadka zgodne jest z zasadami współżycia społecznego.

Autentyczność przedstawionych przez strony oraz zgromadzonych w sprawie dokumentów nie była kwestionowana przez strony, jak również nie wywołała żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości. Zgodnie z art. 245 kpc stanowiły one dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenie zawarte w ich treści. Do sprawy przedłożono również informacje udzielone przez Urzędy Pracy i Urzędy Skarbowe. Jako dokumenty urzędowe zgodnie z dyspozycją art. 244 § 1 i 2 kpc stanowiły dowód tego, co zostało w nich w sposób urzędowy zaświadczone.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą roszczenia powoda jest art. 138 k.r.o., zgodnie z którym zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać jedynie w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumie się

istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb własnymi siłami. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe i majątkowe stron oraz usprawiedliwione potrzeby uprawnionego. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 k.r.o., w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Oznacza to, że im wyższy standard życia rodziców tym na wyższym poziomie powinni oni zaspokajać potrzeby dzieci i gwarantować zaspokojenie nie tylko potrzeb podstawowych, ale i potrzeb na wyższym poziomie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 k.r.o. przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. W tym wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (por. teza IV i VII uchw. SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy dojść do wniosku, że od czasu poprzedniego orzekania o wysokości renty alimentacyjnej, co miało miejsce ponad dwa lata temu, nastąpiła istotna zmiana okoliczności w zakresie możliwości zarobkowych powoda i jego sytuacji życiowej. Jak bowiem ustalono J. M. (1) zamieszkuje obecnie sam i w związku z tym ponosi wyższe niż poprzednio koszty własnego utrzymania. Zauważyć przy tym należy, iż to nie powód zdecydował się na zmianę miejsca zamieszkania skutkującą wzrostem kosztów jego utrzymania, ale powyższa sytuacja była wynikiem tego, że to matka powoda wyprowadziła się i od tego czasu powód sam ponosi koszty utrzymania mieszkania. Nadto ograniczeniu uległy możliwości zarobkowe powoda. Zmianie uległ także zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej pozwanej Z. S. oraz koszt ich zaspokojenia, co wynika przede wszystkim z faktu, że małoletnia ma obecnie 3 lata i uczęszcza do przedszkola.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że nastąpiła zmiana okoliczności w rozumieniu art. 138 k.r.o. uzasadniająca ponowne ustalenie wysokości renty alimentacyjnej na rzecz małoletniej pozwanej, jednakże nie w wysokości żadnej w pozwie.

Ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej pozwanej i wysokość kosztów ich pokrycia, Sąd opierał się przede wszystkim na zeznaniach A. S. (1) i co do zasady uwzględnił wszystkie wskazane przez nią wydatki. W szczególności zaś za usprawiedliwione uznać należało pokrywanie kosztów uczęszczania przez małoletnią Z. do prywatnego przedszkola Akademia (...). Należy bowiem wskazać, że gdy matka małoletniej zapisywała dziecko do przedszkola, miała ona zaledwie 1,7 roku i nadal korzystała z pieluch. Powszechnie wiadomym jest natomiast, że publiczne przedszkola nie przyjmują dzieci, które nie przeszły jeszcze treningu czystości. Nadto w W. nie funkcjonuje publiczny żłobek, a publiczne przedszkola przyjmują co do zasady dzieci dopiero po ukończeniu przez nie 3 roku życia. W związku z tym matka małoletniej zmuszona była skorzystać z ofert placówek prywatnych. Choć zaś A. S. (1) złożyła dokumenty do obu prywatnych przedszkoli funkcjonujących w W., co podniosła w toku rozprawy z dnia 21.01.2019r., to przedszkole (...) odrzuciło jej aplikację ze względu na brak miejsc. Wprawdzie obecnie małoletnia ma ukończone 3 lata i mogłaby zostać przeniesiona do państwowej placówki to w opinii Sądu takie rozwiązanie byłoby sprzeczne z dobrem dziecka. Należy bowiem wskazać, że przeniesienie dziecka do innego przedszkola niewątpliwie naraziłoby

małoletnią na stres związany z koniecznością adaptacji do nowego miejsca i nowych ludzi. Nadto jak wskazała matka małoletniej, w toku rozprawy z dnia 21.01.2019r., Z. jest silnie emocjonalnie związana zarówno z wychowawczyniami w obecnej placówce, jak i z rówieśnikami z którymi pozostaje w tej samej grupie od chwili gdy rozpoczęła uczęszczanie do żłobka. W opinii Sądu brak jest podstaw do tego, by narażać małoletnią na negatywne przeżycia związane ze zmianą placówki, tylko po to by zmniejszyć koszty jej utrzymania.

Z kolei wśród usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej Sąd nie uwzględnił koszty wyjazdów wakacyjnych. Należy bowiem wskazać, że zgodnie z przepisami kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego dziecka wyznaczany jest przede wszystkim przez możliwości majątkowe jego rodziców. Natomiast jak ustalono w toku niniejszego postępowania, obecna sytuacja finansowa A. S. (1), która sama korzysta jeszcze ze wsparcia finansowego rodziców i przy ich pomocy pokrywa koszty własnej nauki, nie uzasadnia ponoszenia takich wydatków. Nadto wskazać należy, że w toku całego postępowania matka małoletniej nie przedstawiła żadnych dowodów na to by rzeczywiście ponosiła ona jakiegokolwiek wydatki na pokrycie kosztów wakacji córki, a tym bardziej by był to koszt rzędu 60 zł miesięcznie.

Pozostałe potrzeby małoletniej Z., wskazane przez jej matkę, należało uznać za w pełni usprawiedliwione. Nadto jak wskazano wcześniej, Sąd co do zasady dał wiarę twierdzeniom A. S. (1) co do wysokości poszczególnych wydatków na ich zaspokojenie. W tym miejscu wskazać jedynie należy, że koszty utrzymania domu zamieszkiwanego przez małoletnią pozwaną od stycznia 2019 r. podzielone zostały na 5 osób, co wynika z faktu, że w tym czasie zamieszkał tam również partner A. S. (1) R. R. (2). Chociaż w toku rozprawy z dnia 21.01.2019r, świadek ten wskazał, że przekazuje on matce małoletniej każdego miesiąca kwotę 600 zł, a dodatkowo czasami zakupuje żywność, to w opinii Sądu okoliczność ta pozostawała bez znaczenia dla ustalenia wysokości usprawiedliwionych potrzeb małoletniej pozwanej oraz wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda względem córki. Należy bowiem wskazać, że do pokrycia usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego dziecka zobowiązani są co do zasady jego rodzice i R. R. (2) jako osoba obca dla małoletniej nie ma obowiązkułożenia na nią jakiegokolwiek kwot. Nadto w pierwszej kolejności środki finansowe jakie przekazuje on A. S. (1) niewątpliwie mają na celu pokrycie jego udziału w kosztach utrzymania domu oraz wyżywienia. W opinii Sądu nawet jeżeli czasami przekazywana przez niego kwota jest wyższa niż udział R. R. (2) w tych kosztach, to okoliczność ta i tak nie ma wpływu na wysokość obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniej Z..

Jak wskazano wyżej, pełne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej pozwanej wynoszą obecnie 1340 zł miesięcznie.

Jest bezsporne, że małoletnia pozwana nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, a co za tym idzie rodzice są zobowiązani do jej alimentowania zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. Obowiązek ten obciąża rodziców małoletniego dziecka w stopniu uzależnionym od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców (art. 135 § 1 k.r.o. oraz art. 129 § 2 k.r.o.).

Matka małoletniej pozwanej dokłada osobistych starań o utrzymanie i wychowanie córki. Nadto A. S. (1) zatrudniona jest na stanowisku pracownika biurowego na 1/2 etatu w firmie (...) i z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie 1050 zł brutto miesięcznie, czyli ok. 750 zł netto miesięcznie. Wskazać należy, że z informacji przekazanych przez Powiatowe Urzędy Pracy w P., O. oraz W. proponowane wynagrodzenie dla osób pracujących na tym stanowisku wynosi nawet do 3500 zł brutto miesięcznie. Jednakże z uwagi na fakt, że A. S. (1) samodzielnie wychowuje córkę nie byłoby możliwe wykonywanie przez nią pracy w znacznej odległości od miejsca zamieszkania. Czas potrzebny na dojazd do P. czy O. uniemożliwiłby bowiem odwożenie i odbieranie dziecka z przedszkola. Tymczasem z informacji uzyskanych z PUP w W. wynika, że były oferty pracy dla osób na Stanowski pracownika biurowego z proponowanym wynagrodzeniem 2100 zł brutto. Dodatkowo Sąd miał na uwadze, że A. S. (1) studiuje zaocznie na Politechnice (...) na kierunku Mechanika i (...) i opiekuje się ona małoletnią pozwaną oraz niepełnosprawną babcią.

Jest oczywiste, że powód, będąc świadomy ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, powinien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi

środkami. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązekłożenia na zaspokojenie potrzeb dziecka jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania (np.: kredyty i pożyczki na cele konsumpcyjne), co zostało potwierdzone w utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego. Zgodnie z przyjętą linią orzeczniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por .uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42).

Sąd dał także wiarę twierdzeniom powoda, że ze względu na konieczność pomagania w weekendy swoim schorowanym i niepełnosprawnym dziadkom oraz zużycie sprzętu muzycznego, ograniczona została jego możliwość podejmowania dorywczej pracy przy obsłudze imprez jako DJ.

W kwietniu 2017r. powód zdał egzamin czeladniczy i obecnie z zawodu jest elektrykiem. Nadto jak ustalono nie zdobył on żadnych dodatkowych uprawnień w tym zawodzie i nie przeszedł żadnych kursów. Obecnie zaś zatrudniony jest na pełen etat jako stolarz w firmie (...) - Tapicerski w S. i z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie 2100 zł brutto miesięcznie, czyli 1530 zł netto. Niemniej w opinii Sądu J. M. (1) nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych. Jak bowiem ustalono, w okresie ostatnich 6 miesięcy Powiatowe Urzędy Pracy w W., P. i O. dysponowały ofertami pracy do osób z zawodem stolarz za wynagrodzeniem w granicach do 3800 zł brutto, a nawet do 6500 zł brutto, zaś dla osób z zawodem elektryk w granicach do 4200 zł brutto miesięcznie. Nawet biorąc pod uwagę, że powód może nie posiadać obecnie wszystkich kwalifikacji niezbędnych do skorzystania z tych najlepiej płatnych ofert pracy, to niewątpliwie jest on w stanie uzyskać wynagrodzenie wyższe niż obecnie. Przy czym Sąd miał na uwadze także fakt, że zarobki powoda zawsze pomniejszone będą o koszty dojazdu do pracy. I taka gdyby J. M. (1) zatrudniony został w O. lub P., realne wynagrodzenie jakie mógłby osiągnąć wynosi do 3500 zł brutto, czyli ok. 2500 netto, zaś koszty jego dojazdu do pracy wyniosłyby ok. 400 zł miesięcznie. Zatem do dyspozycji powoda pozostawałaby de facto kwota 2100 zł netto miesięcznie. Gdyby zaś powód skorzystał z ofert pracy z PUP w W., jego zarobki kształtowałyby się na poziomie kwoty 3200 zł brutto miesięcznie, czyli ok. 2300 zł netto miesięcznie, a choć koszty dojazdu do pracy nie powinny przekroczyć kwoty 200 zł, to do dyspozycji powoda i tak pozostawała by każdego miesiąca kwota 2100 zł netto. Dlatego też w opinii Sądu możliwości zarobkowe powoda w rozumieniu art. 135 § 1 krio kształtują się na poziomie co najmniej 2100 zł netto miesięcznie.

Na marginesie należy wskazać, że w opinii Sądu powód posiada obecnie bardzo ograniczone możliwości podejmowania prac dorywczych. Należy bowiem wskazać, że nie tylko pracuje on w pełnym wymiarze pracy tj. 40 godzin, ale też każdego dnia poświęca dodatkowy czas na dojazd do pracy. Nadto jak ustalono J. M. (1) pomaga także swoim dziadkom w załatwianiu bieżących spraw życia codziennego tj. zakupy, czy sprzątanie. Choć zaś obowiązki te z pewnością nie zajmują mu całego weekendu, to niewątpliwie poświęca on na to kilka godzin. Wszystkie te okoliczności niewątpliwie ograniczają możliwość podjęcia przez powoda dodatkowej pracy. Wreszcie Sąd zważył też, że w toku całego postępowania strona pozwana w żaden sposób nie udowodniła, jakoby J. M. (1) nadal miał możliwość uzyskiwania dochodów z obsługi imprez jako DJ czy też z wypożyczania sprzętu osobom trzecim, zaś sam powód wskazał, że użytkowany przez niego sprzęt nie nadaje się już dłużej do tego rodzaju działalności.

W związku z powyższym Sąd ustalił, że możliwości zarobkowe powoda wynoszą obecnie 2100 zł netto miesięcznie. Z tak osiągniętych dochodów J. M. (1) winieni pokryć własne usprawiedliwione potrzeby oraz przyczynić się do utrzymania małoletniej córki.

Jak ustalono od czasu ostatniego orzekania o wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda wobec małoletniej pozwanej, nastąpił wzrost usprawiedliwionych kosztów utrzymania J. M. (1). Pełne usprawiedliwione koszty utrzymania powoda wynoszą bowiem obecnie 1360 zł miesięcznie, w tym kwota około 780 zł stanowi koszty utrzymania mieszkania, które powód musi pokrywać samodzielnie. Należy przy tym zaznaczyć, że wzrost kosztów utrzymania powoda nie był przez niego zawiniony. Jak bowiem ustalono, poprzednio J. M. (1) zamieszkiwał w tym lokalu ze swoją matką i wspólnie pokrywali oni koszty jego użytkowania. Obecnie zaś J. M. (1) samodzielnie pokrywa te koszty, gdyż jego matka wyjechała na leczenie do Niemiec i powód mieszka sam. Dlatego też wydatki w tym zakresie uznać należało za w pełni usprawiedliwione. Na marginesie zaznaczyć trzeba, że Sąd uwzględnił łączny koszt

abonamentu telefonicznego, Internetu i telewizji tylko do kwoty 100 zł, bowiem biorąc pod uwagę obecną sytuację majątkową powoda oraz ceny w jakich usługi te dostępne są obecnie na rynku, brak było podstaw do uwzględnienia całości wydatków na te usługi, deklarowanych przez J. M. (1). Zaś ustalając pozostałe koszty utrzymania powoda, Sąd nie uwzględnił wydatków z tytułu spłaty zobowiązań finansowych zaciągniętych przez J. M. (1), bowiem zgodnie z obowiązującymi przepisami, tego rodzaju wydatki nie mogą powodować ograniczenia należnych małoletniej pozwanej środków utrzymania i wychowania.

Pozostałe koszty utrzymania powoda nie wzbudziły wątpliwości Sądu, bowiem ich wysokość zgodna jest z wiedzą i doświadczeniem życiowym Sądu, a nadto nie odbiega od przeciętnej wysokości kosztów utrzymania mężczyzny w wieku J. M. (2), znanych Sądowi w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych.

Mając zatem na uwadze, że możliwości zarobkowe powoda wynoszą obecnie 2100 zł netto należy przyjąć, że prawidłowo gospodarując posiadanymi środkami powód jest w stanie łożyć na rzecz małoletniej pozwanej obniżoną rentę alimentacyjną w kwocie 750 zł miesięcznie. Choć zaś kwota ta stanowi zaledwie równowartość około 56 % całej kwoty niezbędnej na pokrycie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej Z., a J. M. (1) pozałożeniem na rzecz córki renty alimentacyjnej w żaden inny sposób nie przyczynia się do zaspokojenia jej potrzeb i nie uczestniczy w życiu dziecka, to w opinii Sądu renta alimentacyjna w tej wysokości w całości wyczerpuje obecne możliwości zarobkowe powoda.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w pkt 1 wyroku, w pozostałym zakresie oddalając powództwo (punkt 2 wyroku).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 100 kpc, zgodnie z którym wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań koszty procesu mogą zostać stosunkowo rozdzielone między stronami lub ulegają wzajemnemu zniesieniu.

SSR Agnieszka Węgorek